МОЕТО НЕОБИКНОВЕНО КУЧЕ

Гед Адамсън

Днес беше Големият ден!

Най-после
щях да имам куче!
Лично мое!

ЗЪЪЪЪЪН!

Нямах търпение.
Вълнувах се МНОГО!

Кучето най-после
пристигна, но се оказа,
че няма **нищо общо**
с това, което бях очаквал.

– Аз съм Джеф – представи се то. – А ти сигурно си Тео. Моля те, бъди добър и пази куфара ми, докато аз платя таксито. Ох! Каква жега! Гърлото ми пресъхна.

Подадох на Джеф красивата кучешка купа, която напълних с вода.

Джеф обаче каза:
– Не искам вода, Тео. Имам по-добра идея. Ще се освежим с няколко смутита.

„Хм... Много странно куче!“, помислих си аз.

След малко обаче си признах, че смутито беше много вкусно.

– Мммм! Страхотно! Точно това ни трябваше!
Дойдох на себе си – облиза се Джеф.